

Sygn. akt: I C 98/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. we W.

przeciwko W. R.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego W. R. na rzecz powoda Banku (...) S.A. we W. kwotę 9934,72 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset trzydzieści cztery złote i siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP rocznie nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 9561,35 zł (dziewięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt jeden złotych i trzydzieści pięć groszy) od dnia 03.08.2017r. do dnia zapłaty

II. Zasądza od pozwanego W. R. na rzecz powoda Banku (...) S.A. we W. kwotę 2117 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. R. kwoty 9 934,72 zł.

Podniósł, że Bank (...) z siedzibą we W. zawarł z pozwanym w dniu 16.03.2016 r. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Pozwany nie wywiązał się z warunków określonych w umowie, co spowodowało powstanie wymagalnego zadłużenia, które na dzień 10.10.2017 r. wynosi łącznie 10 113,56 zł. Na płatne i wymagalne zadłużenie składają się należność w kwocie 9934,72 zł tj. kapitał w kwocie 9561,35 zł oraz odsetki umowne w kwocie 373,37 naliczone od dnia 16.03.2017 r. do dnia 02.08.2017 r. Roszczenie objęte pozwem stało się wymagalne z dniem 03.08.2017 r. Powód dochodzi zasądzenia dalszych odsetek od dnia 03.08.2017 r. do dnia zapłaty od kwoty kapitału 9561,35 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał roszczenie co do zasady, podniósł, iż podejmował próby ugodowego załatwienia sprawy, jednak nie zostały one przez przedstawicieli powoda uwzględnione. Wniósł o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty po 200 zł miesięcznie z uwagi na trudną sytuację materialną. Podał, że jest osobą bezrobotną, nie jest w stanie zapłacić dochodzonej pozwem kwoty w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W. R. zawarł z powodem w dniu 23 września 2015 r. umowę usług bankowości elektronicznej (...) 24. Na podstawie tej umowy 16 marca 2016 r. została zawarta pomiędzy stronami umowa kredytu gotówkowego nr (...). Zgodnie z postanowieniami umowy o kredyt gotówkowy bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 10 962,90 zł na okres 72 miesięcy z przeznaczeniem m.in. na sfinansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych (§1 umowy) . Oprocentowanie kredytu było stałe i na dzień zawarcia umowy wynosiło 10 % w stosunku rocznym (§3 umowy) . Zgodnie z postanowieniami umowy kredytobiorca zobowiązany był pokryć odsetki od należności przeterminowanych. Oprocentowanie należności przeterminowanych określono jako równe czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§9). Pozwany dokonał jedynie częściowej spłaty kredytu , do spłaty pozostała kwota 9 561,35 zł tytułem zaległego kapitału oraz odsetki umowne za okres od dnia 16 marca 2017 r. do dnia 2 sierpnia 2017 r. wynoszące 373,37 zł. Pismem z dnia 20.06.2017 r. Bank wypowiedział pozwanemu umowę wobec nieuregulowania wymagalnych wierzytelności. Wobec wypowiedzenia umowy cały niespłacony kapitał oraz odsetki umowne stały się wymagalne z dniem 3 sierpnia 2017 r.

(dowód: umowa usług bankowości elektronicznej k. 44-45, umowa o kredyt gotówkowy k. 48-51, potwierdzenie zawarcia umowy k. 53-58, wypowiedzenie umowy k. 58-59, bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został ustalony na podstawie przedłożonych przez powoda dowodów w tym kopii umowy usług bankowości elektronicznej, wydruków umowy o kredyt gotówkowy, potwierdzenia zawarcia umowy oraz kopii wypowiedzenia umowy , których wiarygodność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez pozwanego .

W szczególności pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia ani podstaw swojej odpowiedzialności, uznając powództwo co do dochodzonej pozewem kwoty należności.

W rozpoznawanej sprawie strony wiązała umowa kredytu . Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W niniejszej sprawie bank oddał do dyspozycji kredytobiorcy określoną w umowie sumę kredytową , co nie było przez pozwanego kwestionowane. Natomiast pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty udzielonego mu kredytu wraz odsetkami w terminach i na zasadach określonych w umowie.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozewem kwotę 9934,72 zł w tym kwotę 9561, 35 zł tytułem zaległego kapitału wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 03.08.2017 r. jako dnia wymagalności należności do dnia zapłaty, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie , mając na względzie , iż wysokość tak określonych odsetek od zadłużenia przeterminowanego wynika z treści umowy kredytu gotówkowego łączącej strony, oraz kwotę 373,37 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych zgodnie z warunkami umowy za okres od 16.03.2017 r. do 02.08.2017 r.

Rozpoznając wniosek pozwanego o rozłożenie na raty zasądzonego świadczenia Sąd uznał, iż wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przyjmuje się, że okoliczności, które uzasadniają wyjątkowość danej sytuacji mogą wynikać z szeroko rozumianego stanu majątkowego i rodzinnego pozwanego, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Dotyczy to w szczególności sytuacji , jeżeli ze względu na stan majątkowy, zdrowotny, rodzinny i in. niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe, bardzo utrudnione lub

narażaloby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Stosując przepis art. 320 kpc, sąd powinien rozważyć wszystkie okoliczności danej sprawy, zarówno dotyczące pozwanego, jak i powoda.

W niniejszej sprawie pozwany wnosząc o rozłożenie na raty wskazał na swoją trudną sytuację majątkową, podał, że jest osobą bezrobotną, jednocześnie nie wskazując źródła uzyskiwania dochodów pozwalających na spłatę zasądzonych świadczenia w ratach.

W tej sytuacji rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty byłoby nie celowe, pozwany nie wskazał dochodu, który pozwalałby mu na spłatę świadczenia w ratach.

O kosztach procesu rozstrzygnięto jak w pkt. II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty procesu strony powodowej składały się opłata od pozwu w kwocie 300 zł, koszty zastępstwa procesowego, które zgodnie z treścią § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wynoszą 1800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.